Premis Nobel que inspiren millores a l'educació (7)

written by Zaida Mas | 22 de July de 2024

Aprofitar les oportunitats d'aprendre

El científic escocés David MacMillan (Bellshill,1968), premi Nobel de Química en 2021, recorda com no hagués anat a la Universitat si no fos perquè el seu germà major anà. En una població de poc més de 20 000 habitants, dedicada a la metal·lúrgia, ningú es plantejava altre futur que no fos treballar en alguna d'aquestes plantes. Però quan el seu germà va acabar la carrera i el seu pare va veure el primer salari, va entendre que David també havia d'anar a la Universitat. Per aquest motiu, quan se li va concedir el premi Nobel, **va invertir el mig milió d'euros del guardó a crear una fundació per ajudar a joves sense recursos d'Escòcia a anar a la Universitat**. D'aquesta manera el seu Nobel no sols ha contribuït amb la seua aportació científica sinó que crea altes expectatives en joves que, potser, no tindrien èxit sense aquest suport, cosa evidenciada en diferents estudis com ara ***Study to Change Destiny. Elements That Promote Successful Trajectories in Young People who Have Been in Residential Care***, que mostra que és possible aconseguir trajectòries exitoses, tant

acadèmiques com socials, independentment de la procedència o l'entorn.

Però aquest no fou l'únic entrebanc que MacMillan hagué de superar. Quan va voler anar a la Universitat als Estats Units no va obtenir resposta de cap dels professors als quals demanà cartes de recomanació. I quan va tenir resposta va ser per dir-li que «era un ignorant i que no sols amb una carta es pot accedir a fer els estudis als Estats Units». Per sort **no es va rendir**, va fer correctament el procés d'admissió i va continuar amb els seus estudis. Ell recorda aquesta anècdota en diferents entrevistes i conferències, perquè diu que «*fas el ridícul, sí, però no ens ha de véncer el* ***fracàs****, sinó que aquesta és una altra paraula per anomenar l'****experiència***». De vegades els fracassos en el nostre alumnat són difícils de gestionar, i tenir referents com a exemple, a més d'arguments vàlids per fer un pas endavant, és important, ja que les evidències ens demostren que hi ha una **relació directa entre èxit o fracàs acadèmic i símptomes depressius en l'adolescència**.

Així, el 2021 David MacMillan va obtenir el premi Nobel de Química, en reconeixement de la seva feina en el **desenvolupament d'una eina per a la construcció de molècules, l'organocatàlisi**. Els seus usos principals inclouen la investigació de nous productes farmacèutics i també ha contribuït al fet que la química siga més ecològica i sostenible. Però aquesta investigació no l'ha fet individualment, sinó que l'ha dut a terme junt amb List (alemany nascut a Frankfurt i especialitzat en investigació química sobre catàlisis). Van començar a treballar una tercera manera de catàlisis, un concepte tan simple com enginyós que no s'havia pensat abans.

Van demostrar així, una vegada més, allò que Stanley Cohen

va expressar en 1986 al rebre el premi Nobel junt amb Rita Levi-Montalcini: «**tu i jo som bons, però junts som meravellosos.**»

[Altres premis Nobel que inspiren millores en l'educació]

[Imatge: nobelprize.org]